

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/50/EL,

22. oktoober 2013,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 50 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ ⁽⁴⁾ artiklile 33 pidi komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse direktiivi toimimise kohta ning vabastuse lõpetamise otstarbekuse kohta olemasolevate võlaväärtpaberite puhul pärast kümneaastast üleminekuperioodi kooskõlas artikli 30 lõikega 4, sealhulgas nimetatud direktiivi toimimise võimalike tagajärgede kohta Euroopa finantsturgudele.

(2) Komisjon võttis 27. mail 2010 vastu aruande direktiivi 2004/109/EÜ toimimise kohta, milles määratleti vald-

konnad, kus kõnealuse direktiiviga kehtestatud korda saaks parandada. Eriti toodi aruandes esile vajadust lihtsustada emitentide teatavaid kohustusi, et muuta reguleeritud turud atraktiivsemaks väike- ja keskmise suurusega emitentidele, kes kaasavad kapitali liidus. Lisaks on vaja parandada olemasolevate läbipaistvusnõuete tõhusust, eriti äriühingute omandistruktuuri avaldamise osas.

(3) Peale selle osutas komisjon oma 13. aprilli 2011. aasta teatistes „Ühtse turu akt: kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks. Üheskoos uue majanduskasvu eest” vajadusele vaadata läbi direktiiv 2004/109/EÜ, et muuta noteeritud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kohustused proportsionaalsemaks ja samas tagada samal tasemel investorikaitse.

(4) Vastavalt komisjoni aruandele ja teatisele tuleks selleks, et parandada väike- ja keskmise suurusega emitentide juurdepääsu kapitalile, vähendada nende halduskoormust, mis tuleneb reguleeritud turul kauplemiseks loa saamisega seotud kohustustest. Kohustus avaldada tegevuse vahearuanded või kvartaalsed finantsaruanded on oluliseks koormuseks paljudele väike- ja keskmise suurusega emitentidele, kelle väärtpaberid on kauplemisele lubatud reguleeritud turgudel, kuid ei ole seejuures oluline investorikaitse seisukohast. Samuti soodustavad need kohustused lühiajalist tegutsemist ja vähendavad pikaajalist investeerimist. Et soodustada jätkusuutlikku väärtuste loomist ja pikemaajaliste investeerimisstrateegiate kasutamist, on oluline vähendada lühiajalist survet emitentidele ja soodustada seda, et investorid lähtuvad pikemaajalisest visioonist. Seepärast tuleks kaotada nõue avaldada tegevuse vahearuanded.

(5) Liikmesriigid ei tohiks oma riigi õigusnormides enam kehtestada nõuet avaldada perioodilist finantsteavet sagedamini kui majandusaasta aruanded ja poolaasta vahearuanded. Liikmesriikidel peaks olema siiski võimalik nõuda emitentidelt, et nad avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet, kui selline nõudmine ei põhjusta märkimisväärset finantskoormust ning kui nõutav lisateave on proportsionaalne teguritega, mis annavad panuse investeerimisotsuste tegemisse. Direktiiv ei mõjuta

⁽¹⁾ ELT C 93, 30.3.2012, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 143, 22.5.2012, lk 78.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 12. juuni 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ning nõukogu 17. oktoobri 2013. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

sellise lisateabe esitamist, mida võidakse nõuda liidu valdkondlikes õigusaktides, ja eelkõige võivad liikmesriigid täiendava perioodilise finantsteabe esitamist nõuda finantseerimisasutustelt. Lisaks võib reguleeritud turg nõuda, et emitendid, kelle väärtpaberid on lubatud seal kauplemisele, avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet kõikides või mõnedes oma turusegmentides.

- (6) Et võimaldada täiendavat paindlikkust ja sellega vähendada halduskoormust, tuleks poolaasta vahearuannete avaldamise tähtaega pikendada kolme kuuni pärast aruandlusperioodi lõppu. Kuna pikendatakse ajavahe- mikk, mille jooksul emitendid võivad oma poolaasta vahearuandeid avaldada, pööravad turuosalisel väikeste ja keskmise suurusega emitentide aruannetele eeldatavasti enam tähelepanu ja need emitendid muutuvad paremini nähtavaks.

- (7) Et tagada valitsustele tehtud maksete suurem läbipaistvus, peaksid emitendid, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemiseks reguleeritud turgudele ning kelle tegevusvaldkondadeks on mätetööstus või ürgmetsade raie, avaldama eraldi aruandes iga aasta kohta maksed, mis on tehtud nende riikide valitsustele, kus nad tegutsevad. Aruanne peaks sisaldama seda liiki makseid, mis on võrreldavad mätetööstuse läbipaistvuse algatuse (EITI) kohaste avalikustatud maksetega. Valitsustele tehtud maksete aruandes antakse kodanikuühiskonnale ja investoritele teavet, mille alusel saab panna ressursirikaste riikide valitsusi aru andma loodusvarade kasutamisest saadud tulude kohta. Algatus täiendab ka Euroopa Liidu metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahalduse ja puidukaubanduse tegevuskava (ELi FLEGT) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 995/2010 (milles sätestatakse puitu ja puittooteid turule laskvate ettevõtjate kohustused)⁽¹⁾ sätteid, millega nõutakse, et puidutoodetega kauplevad järgivad hoolsus- nõudeid, et ära hoida illegaalse puidu jõudmist liidu turule. Liikmesriigid peaksid tagama, et ettevõtja vastutava orga- nite liikmetel, kes toimivad neile liikmesriigi õigusaktidega antud pädevuste piires, oleks vastutus selle tagamise eest, et nende teadmiste ja võimete piires valmistatakse ette käesoleva direktiivi nõuetele vastav valitsustele tehtud maksete aruanne. Üksikasjalikud nõuded on määratud kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/34/EL (teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parla- menti ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnista- takse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ)⁽²⁾ 10. peatükis.

- (8) Läbipaistvuse ja investorite kaitse eesmärgil peaksid liik- mesriigid nõudma, et valitsustele tehtud maksete aruannete esitamise suhtes kohaldatakse kooskõlas direk- tiivi 2013/34/EL 10. peatükiga järgmisi põhimõtteid: olulisus (makset, mis tehakse ühe maksena või rea seotud maksetena, ei pea aruandes arvesse võtma, kui see ei ületa aruandeaasta jooksul 100 000 eurot); valitsuse- ja projektipõhine aruandlus (aruandlus valitsustele tehtud maksete kohta tuleks esitada valitsuste ja üksikprojektide kaupa); universaalsus (ei tohiks teha mingeid erandeid – nt teatavates riikides tegutsevatele emitentidele –, millel võiks olla moonutav mõju ja mis võimaldaksid emiten- tidel leebid läbipaistvusnõudeid ära kasutada); põhja- likkus (aru tuleks anda kõikidest asjakohastest valitsustele tehtud maksetest ja tuludest vastavalt direktiivi 2013/34/EL 10. peatükile ja seonduvatele põhjendustele).

- (9) Finantssektori innovatsiooniga on kaasnenud uut tüüpi finantsinstrumentide loomine, nii et investoritel tekivad äriühingute suhtes majanduslikud riskipositsioonid, mille avalikustamine ei ole direktiiviga 2004/109/EÜ ette nähtud. Neid instrumente saab kasutada äriühingute aktsiate salajaseks omandamiseks, mille tulemus võib olla turu kuritarvitamine ning mis annab vale ja eksitava pildi avalikult noteeritud äriühingute majanduslikust omandistruktuurist. Et tagada, et emitentidel ja investo- ritel on kogu teave äriühingu omandistruktuuri kohta, peaks kõnealuses direktiivis sätestatud finantsinstrumen- tide mõiste hõlmama kõiki instrumente, millel on sarnane majanduslik mõju aktsiaosalusega ja õigusega omandada aktsiaid.

- (10) Finantsinstrumendid, millel on sarnane majanduslik mõju selliste aktsiate omamisega ja omandamise õigusega, mille puhul on ette nähtud sularahavarveldus, tuleks arvutada deltaga korrigeeritult, korrutades aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse asjaomase instrumendi deltaga. Delta on tegur, mis näitab, kui palju finantsinstrumendi teoree- tiline väärtus muutuks alusinstrumendi hinnamuutuste korral, ja see annab täpse ettekujutuse omaniku riskipo- sitsioonist alusinstrumendi suhtes. Sellist lähenemisviisi kasutatakse selleks, et tagada, et teave investorile kasutata- vate hääleõiguste kogusumma oleks nii täpne kui võima- lik.

- (11) Lisaks tuleks selleks, et tagada oluliste osaluste piisav läbipaistvus juhul, kui finantsinstrumentide omanik kasutab oma õigust omandada aktsiaid ja kui finantsinst- rumenti aluseks olevate aktsiatega seotud hääleõiguslik koguosalus ületab teatamisiirama, mõjutamata varem teatatud osaluste üldist osakaalu, nõuda uut teatamist, et avaldada osaluste laadi muutus.

⁽¹⁾ ELT L 295, 12.11.2010, lk 23.

⁽²⁾ ELT L 182, 29.6.2013, lk 19.

(12) Hääleõiguslikest olulistest osalustest teatamise ühtlustatud kord, eriti seoses aktsiate ja finantsinstrumentide osaluste summeerimisega, peaks parandama õiguskindlust, suurendama läbipaistvust ja vähendama halduskoormust piiriüleste investorite jaoks. Liikmesriikidel ei tohiks seetõttu lubada teatamisi piirmäärade arvutamise kohta, hääleõiguslike osaluste ja finantsinstrumentidega seotud hääleõiguslike osaluste summeerimise kohta ja teatamisnõuetest erandite tegemise kohta vastu võtta rangemaid eeskirju kui direktiivis 2004/109/EÜ sätestatud eeskirjad. Võttes siiski arvesse omandi koondumise praeguseid erinevusi liidus ja liidu eri riikide äriühinguõiguste vahelisi erinevusi, mis võivad mõnede emitentide puhul kaasa tuua erinevuse aktsiate koguarvu ja hääleõiguste koguarvu vahel, peaks liikmesriikidel jätkuvalt olema lubatud kehtestada hääleõiguslikest osalustest teatamiseks nii madalamaid kui ka täiendavaid piirmäärasid ning nõuda samasugust teatamist ka kapitaliosalustega seotud piirmäärade alusel. Lisaks peaks liikmesriikidel olema jätkuvalt lubatud kehtestada teatamise sisu (nt aktsionäride kavatsuste avaldamine), protsessi ja aja osas rangemaid kohustusi kui direktiiviga 2004/109/EÜ ette nähtud kohustused ning nõuda oluliste osaluste kohta lisateavet, mida direktiiviga 2004/109/EÜ ei ole ette nähtud. Eelkõige peaks liikmesriikidel olema ühtlasi võimalik jätkata selliste õigus- ja haldusnormide kohaldamist, mis on vastu võetud seoses ülevõtmispakkumistega, ühinemistehingutega ja muude tehingutega, mis mõjutavad osalust äriühingus või kontrolli äriühingu üle, mille üle teostab järelevalvet asutus, kelle liikmesriigid on määranud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ (ülevõtmispakkumiste kohta) ⁽¹⁾ artiklile 4, millega nõutakse teabe avaldamist direktiivis 2004/109/EÜ sätestatud rangemal viisil.

(13) Tehnilised standardid peaksid tagama olulistest osalustest teatamise korra järjepideva ühtlustamise ja piisava läbipaistvuse. Tõhus ja asjakohane oleks teha Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, ⁽²⁾ ülesandeks töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. Komisjon peaks võtma Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötatud tehniliste standardite eelnõud vastu, et määrata kindlaks hääleõiguslikest olulistest osalustest teatamise nõuetest erandite tegemise tingimused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks, kasutades selleks oma erialateadmisi, eelkõige määrama kindlaks erandite tegemise juhud, võttes arvesse nende võimalikku väärtarvitust teatamise nõuete täitmisest kõrvalehoidmiseks.

(14) Et võtta arvesse tehnilist arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu

(ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks finantsinstrumentide olulise osaluse teate sisu. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(15) Piiriülese investeerimise lihtsustamiseks peaks investoritel olema lihtne juurdepääs kõigi liidu noteeritud äriühingute korraldatud teabele. Praegune ametlikult kindlaks määratud korraldatud teabe tsentraalse salvestamise riiklike süsteemide võrgustik ei taga siiski, et selline teave on lihtsalt leitav kogu liidus. Et tagada piiriülene juurdepääs teabele ja võtta arvesse finantsturgude ja kommunikatsioonitehnoloogia arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte korraldatud teabe levitamise miinimumnõuete täpsustamise kohta, liidu tasandil juurdepääsu kohta korraldatud teabele ja korraldatud teabe tsentraalse salvestamise süsteemide kohta. Komisjonil peaks samuti olema õigus võtta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve toetusel meetmeid, et parandada ametlikult kindlaks määratud korraldatud teabe tsentraalse salvestamise riiklike süsteemide võrgustiku toimimist, ning töötada välja korraldatud teabele liidu tasandil juurdepääsu tehnilised tingimused, eriti seoses liidu tasandil korraldatud teabe otsingut võimaldavate tsentraalsete juurdepääsupunktide tegevusega. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks välja töötama ja pidama veebiportaali, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina („juurdepääsupunkt“).

(16) Et parandada direktiivi 2004/109/EÜ nõuete järgimist, tuleks vastavalt komisjoni 9. detsembri 2010. aasta teatisele „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris“ pädevate asutuste karistuste määramise õigusi laiendada ja need peaksid vastama teatavatele olulistele nõuetele sihtisikute osas, kriteeriumide osas, mida tuleb arvesse võtta halduskaristust või meedet kohaldades, olulisemate karistuste määramise õiguse ning rahaliste halduskaristuste suuruse osas. Nimetatud karistuste määramise õigus peaks olema kasutatav vähemalt direktiivi 2004/109/EÜ kõige olulisemate sätete rikkumise korral. Liikmesriigid peaksid saama neid kohaldada ka muudes olukordades. Eelkõige peaksid liikmesriigid tagama, et kohaldatavad halduskaristused ja meetmed hõlmavad võimalust määrata rahalisi karistusi, mis on piisavalt

⁽¹⁾ ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

suured, et olla hoiatavad. Juhuks kui rikkumise on toime pannud juriidiline isik, peaksid liikmesriigid saama ette näha karistuste kohaldamise selle juriidilise isiku haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmete suhtes või muude isikute suhtes, keda võib pidada nende rikkumiste eest vastutavaks vastavalt liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustele. Liikmesriigid peaksid ühtlasi saama ette näha hääleõiguste kasutamise peatamise või peatamise võimaluse nende aktsionäride ja finantsinstrumentide omanike puhul, kes ei täida teatamiskoostöödeid. Liikmesriikidel peaks olema võimalus ette näha, et hääleõiguste peatamist kohaldatakse ainult kõige raskemate rikkumiste suhtes. Direktiivis 2004/109/EÜ tuleks viidata nii halduskaristustele kui ka meetmetele, et igasugused õigusrikkumised oleksid hõlmatud, olenemata sellest, kas nende puhul võetakse liikmesriikide õiguse kohaselt meede või määratakse karistus, ja need ei tohiks piirata liikmesriikide õigusnormide ühegi sellise sätte kohaldamist, mis on seotud kriminaalkaristustega.

Võttes arvesse vajadust piisavalt hoiatavate karistuste järele toetamiseks rikkumata ja läbipaistvaid turgusid, peaksid liikmesriigid saama ette näha lisakaristusi või -meetmeid või suuremaid rahalisi halduskaristusi, kui on ette nähtud direktiivis 2004/109/EÜ. Karistusi käsitlevad sätted ning halduskaristuste avaldamist käsitlevad sätted ei loo pretsedenti muude liidu õigusnormide jaoks, eriti eeskirjade raskema rikkumise puhul.

- (17) Et tagada haldusmeetmete võtmise või -karistuste määramise otsuste hoiatav mõju laiale üldsusele, tuleks need üldjuhul avaldada. Otsuste avaldamine on ühtlasi oluline vahend teavitamiseks turuosalisi sellest, millist käitumist peetakse direktiiviga 2004/109/EÜ vastuolus olevaks, ning edendamaks turuosaliste seas laiemalt õiget käitumist. Kui aga otsuse avaldamine ohustaks tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust või seaks ohtu mõne poolelioleva uurimise või põhjustaks tuvastatud asjaolude põhjal otsustades asjaomastele asutustele või isikutele ebaproportsionaalset ja tõsist kahju, või kui füüsilisele isikule määratud karistuse puhul on avaldamise proportsionaalsuse kohustusliku eelneva hindamise käigus tõendatud, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne, peaks pädev asutus saama otsustada avaldamise edasi lükata või avaldada teabe anonüümselt.
- (18) Et selgitada selliste noteerimata väärtpaberite käsitlemist, mida esindavad väärtpaberite hoidmistunnistused, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, ning et vältida lünki läbipaistvuses, tuleks täpsustada mõistet

„emitent“, et hõlmata nende noteerimata väärtpaberite emitendid, mis on esindatud väärtpaberite hoidmistunnistustega, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel. Mõistet „emitent“ on asjakohane muuta ka seoses asjaoluga, et mõnes liikmesriigis võib emitent, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, olla füüsiline isik.

- (19) Vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ on kolmanda riigi võlaväärtpaberiemitendi puhul, kui emitent on võlaväärtpaberitest igaihe nimiväärtus on väiksem kui 1 000 eurot, või aktsiaemitendi puhul emitendi päritoluliikmesriik Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ (¹) artikli 2 lõike 1 punkti m alapunktis iii osutatud liikmesriik. Et selgitada ja lihtsustada selliste kolmanda riigi emitentide päritoluliikmesriigi kindlakstegemist, tuleks selle mõiste määratlust muuta, nii et päritoluliikmesriik peaks olema liikmesriik, mille emitent on valinud nende liikmesriikide seast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.
- (20) Kõik emitendid, kelle väärtpaberid on liidus lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, peaksid olema liikmesriigi pädeva asutuse järelevalve all, et tagada nende poolne kohustuste täitmine. Emitendid, kes vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ peavad valima päritoluliikmesriigi, kuid kes ei ole seda teinud, võivad jääda kõrvale pädeva asutuse järelevalvest liidus. Seega tuleks direktiivi 2004/109/EÜ muuta, et määrata kindlaks päritoluliikmesriik nende emitentide puhul, kes ei ole avaldanud oma päritoluliikmesriigi valikut kolme kuu jooksul pädevatele asutustele. Sellisel juhul peaks päritoluliikmesriik olema liikmesriik, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Juhul kui väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul rohkem kui ühes liikmesriigis, on kõik need liikmesriigid päritoluliikmesriigid seni, kuni emitent valib ühe päritoluliikmesriigi ja avaldab oma valiku. See võiks stimuleerida selliseid emitente valima päritoluliikmesriiki ja avaldama seda asjaomastele pädevatele asutustele, ning pädevatel asutustel ei puuduks seni, kuni emitent on teatavaks teinud oma valitud päritoluliikmesriigi, enam vajalikud sekkumisõigused.
- (21) Kui tegemist on emitendiga, kelle võlaväärtpaberitest igaihe nimiväärtus on 1 000 eurot või rohkem, valib emitent vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ päritoluliikmesriigi kolmeks aastaks. Kui aga emitendi väärtpaberid

(¹) ELT L 345, 31.12.2003, lk 64.

ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul emitendi päritoluliikmesriigis ning jäävad kauplemisele lubatuks ühes või mitmes vastuvõttavas liikmesriigis, puudub sellisel emitendil igasugune suhe algselt valitud päritoluliikmesriigiga, kui see ei ole tema registreeritud asukoha liikmesriik. Selline emitent peaks enne kolmeaastase perioodi möödumist saama valida uueks päritoluliikmesriigiks ühe vastuvõttavatest liikmesriikidest või oma registreeritud asukoha liikmesriigi. Sama võimalus valida uus päritoluliikmesriik peaks olema kohaldatav kolmanda riigi emitendi suhtes, kui emiteeritud võlaväärtpaberitest või aktsiatest igatihe nimiväärtus on väiksem kui 1 000 eurot ja kui selle emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul tema päritoluliikmesriigis, kuid on endiselt kauplemisele lubatud ühes või mitmes vastuvõttavas liikmesriigis.

(22) Direktiivid 2004/109/EÜ ja 2003/71/EÜ peaksid päritoluliikmesriigi määratluse osas olema omavahel kooskõlas. Et järelevalve tagajaks oleks kõige enam asjasse puutuv liikmesriik, tuleks seoses sellega muuta direktiivi 2003/71/EÜ, et näha ette rohkem paindlikkust olukordades, kus kolmandas riigis asutatud emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul tema päritoluliikmesriigis ja selle asemel on lubatud kauplemisele ühes või mitmes teises liikmesriigis.

(23) Komisjoni direktiiv 2007/14/EÜ⁽¹⁾ sisaldab eelkõige nõudeid seoses emitendipoolse päritoluliikmesriigi valikust teatamisega. Need nõuded tuleks lisada direktiivi 2004/109/EÜ. Selleks et tagada, et olukorras, kus vastuvõtva liikmesriigi (vastuvõttavate liikmesriikide) ja emitendi registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see ei ole ei päritoluliikmesriik) pädevaid asutusi teavitatakse emitendi päritoluliikmesriigi valikust, peaksid kõik emitendid olema kohustatud teavitama päritoluliikmesriigi valikust päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kõikide vastuvõttavate liikmesriikide pädevaid asutusi ja registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see ei ole nende päritoluliikmesriik) pädevaid asutusi. Seetõttu tuleks päritoluliikmesriigi valikust teatamise nõudeid vastavalt muuta.

(24) Direktiivi 2004/109/EÜ kohane nõue uute laenuemissioonide avalikustamise kohta on praktikas tekitanud palju rakendamisprobleeme ning selle kohaldamist peetakse keeruliseks. Lisaks kattub kõnealune nõue osaliselt direktiivi 2003/71/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ⁽²⁾ (siseriingitehingute ja turuga manipulee-

rimise (turu kuritarvitamise) kohta) nõuetega ning sellega ei anta turule erilist lisateavet. Sellest tulenevalt ja et vähendada emitentide jaoks ebavajalikku halduskoormust, tuleks kõnealune nõue kaotada.

(25) Nõue teatada emitendi asutamislepingu või põhikirja muutmise päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kattub samalaadse nõudega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivis 2007/36/EÜ (noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta)⁽³⁾ ning võib tekitada segadust seoses pädeva asutuse rolliga. Sellest tulenevalt ja et vähendada emitentide jaoks tarbetut halduskoormust, tuleks kõnealune nõue kaotada.

(26) Emitentide, investorite ja pädevate asutuste jaoks oleks väga kasulik kasutada aruandluse jaoks ühtlustatud elektroonilist vormingut, kuna see hõlbustaks aruandlust ning parandaks majandusaasta aruannete kättesaadavust, analüüsivastust ja võrreldavust. Seetõttu peaks alates 1. jaanuarist 2020 olema kohustuslik koostada majandusaasta aruandeid ühtses elektroonilises aruandlusvormingus, kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve on teinud kulutasuvuse analüüsi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks koostama ja komisjon vastu võtma regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles on kindlaks määratud elektrooniline aruandlusvorming, pidades nõuetekohaselt silmas praegusi ja tulevase tehnilisi võimalusi, nt XBRLi (eXtensible Business Reporting Language). Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid ette valmistades peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve läbi viima avatud avalikud konsultatsioonid kõikide asjaomaste huvirühmadega, tegema erinevate tehniliste võimaluste kasutuselevõtu potentsiaalsete mõjude põhjaliku hindamise ning viima liikmesriikides läbi asjakohased katsetused, millest ta regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude esitamise ajal peaks aru andma komisjonile. Pankade ning finantsvahendajate ja kindlustusseltside suhtes kohaldatavaid vorminguid käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid koostades teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve korrapäraselt ja tihedat koostööd Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Pangandusjärelevalve), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010,⁽⁴⁾ ja Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010,⁽⁵⁾ et võtta arvesse nende sektorite eripära ning et tagada sektoritevahelise töö järjepidevus ja jõuda ühissuhtekohtadele. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 13 lõikega 3 olema võimalus esitada regulatiivsete tehniliste standardite suhtes vastuväiteid ja sellisel juhul ei tohiks need standardid jõustuda.

⁽¹⁾ ELT L 69, 9.3.2007, lk 27.

⁽²⁾ ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

⁽³⁾ ELT L 184, 14.7.2007, lk 17.

⁽⁴⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽⁵⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

- (27) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta⁽²⁾ on käesoleva direktiivi kohaldamisel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes täies ulatuses kohaldatavad.
- (28) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, mis kajastuvad aluslepingutes, ning seda tuleb rakendada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega.
- (29) Kuna liikmesriigid ei suuda piisavalt saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on ühtlustada läbipaistvuse nõudeid teabele, mis kuulub avaldamisele nende emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ja seda on meetmete ulatuse või tõhususe seisukohast lihtsam saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta poliitilise ühisdeklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁽³⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (31) Direktiive 2004/109/EÜ, 2003/71/EÜ ja 2007/14/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2004/109/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/109/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt d asendatakse järgmisega:

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

„d) emitent on füüsiline isik või era- või avalik-õiguslik juriidiline isik, sealhulgas riik, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.

Väärtpaberite hoidmistunnistuste puhul, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, tähendab emitent esindatavate väärtpaberite emitenti, olgu need lubatud reguleeritud turgudel kauplemisele või mitte;”;

ii) punkti i muudetakse järgmiselt:

i) alapunktis i asendatakse teine taane järgmisega:

„— kui emitendi registreeritud asukoht on kolmandas riigis, siis liikmesriik, kelle emitent on valinud nende liikmesriikide hulgast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Päritoluliikmesriigi valik jääb kehtivaks, kui emitent ei ole alapunkti iii kohaselt valinud uut päritoluliikmesriiki ja avaldanud oma valikut vastavalt käesoleva punkti i teisele lõigule.”;

ii) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) alapunktis i nimetatata emitendi puhul liikmesriik, kelle emitent on valinud oma registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see on kohaldatav) ja nende liikmesriikide hulgast, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Emitent võib oma päritoluliikmesriigiks valida ainult ühe liikmesriigi. Valik kehtib vähemalt kolm aastat, välja arvatud kui emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele ühelgi liidus asuval reguleeritud turul või kui emitent selle kolmeaastase ajavahemiku jooksul kvalifitseerub ümber alapunkti i või iii alla;”;

iii) lisatakse järgmine alapunkt:

„iii) emitendi puhul kelle väärtpaberid ei ole tema päritoluliikmesriigis, mis on määratletud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii, enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul, vaid on selle asemel lubatud kauplemisele ühes või mitmes teises liikmesriigis, selline uus päritoluliikmesriik, mille emitent võib valida oma registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see on kohaldatav) ja nende liikmesriikide hulgast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.”;

iv) lisatakse järgmised lõigud:

„Emitent avaldab oma alapunktis i, ii või iii osutatud päritoluliikmesriigi kooskõlas artiklitega 20 ja 21. Lisaks avaldab emitent oma päritoluliikmesriigi oma registreeritud asukoha liikmesriigi pädevale asutusele (kui see on kohaldatav), oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele ning kõikide vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele.

Kui kolme kuu jooksul alates emitendi väärtpaberite esmakordsest lubamisest kauplemisele reguleeritud turul ei ole emitent avaldanud oma päritoluliikmesriiki, mis on määratletud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii, siis on päritoluliikmesriik see liikmesriik, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Juhul kui väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, mis asuvad või tegutsevad rohkem kui ühes liikmesriigis, on need liikmesriigid emitendi päritoluliikmesriigid seni, kuni emitent valib ühe päritoluliikmesriigi ja avaldab oma valiku.

Emitendi puhul, kelle väärtpaberid on juba lubatud kauplemisele reguleeritud turul ja kelle alapunkti i teises taandes või alapunktis ii osutatud päritoluliikmesriigi valikut ei ole enne 27. novembrit 2015 avaldatud, algab kolmekuuline ajavahemik 27. novembril 2015.

Emitent, kes on valinud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii või iii osutatud päritoluliikmesriigi ja teatanud oma valiku päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele enne 27. novembrit 2015, on vabastatud käesoleva punkti i teise lõigu kohase nõude täitmisest, välja arvatud juhul, kui selline emitent valib uue päritoluliikmesriigi pärast 27. novembrit 2015.”;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„q) „formaalne kokkulepe” – kokkulepe, mis on kohaldatav õiguse kohaselt siduv.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Käesoleva direktiivi viited juriidilistele isikutele hõlmavad ka registreeritud ettevõtjate ühendusi, millel pole õigusvõimet, ja usaldusfonde.”

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Päritoluliikmesriik võib emitentidele kehtestada rangemaid nõudeid kui käesolevas direktiivis sätestatud, välja arvatud nõue, et emitendid avaldavad korrapäraselt finantsteavet sagedamini kui artiklis 4 osutatud majandusaasta aruanne või artiklis 5 osutatud poolaasta vahearuanne.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina lõikest 1 võivad päritoluliikmesriigid nõuda emitentidelt, et nad avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet sagedamini kui artiklis 4 osutatud majandusaasta aruanne või artiklis 5 osutatud poolaasta vahearuanne, kui on täidetud järgmised tingimused:

— täiendav perioodiline finantsteave ei põhjusta asjaomases liikmesriigis ebaproportsionaalset finantskoormust, eelkõige asjaomaste väike- ja keskmise suurusega emitentide jaoks, ning

— nõutud täiendava perioodilise finantsteabe sisu on proportsionaalne teguritega, mis annavad panuse asjaomase liikmesriigi investorite investeerimisotsustesse.

Enne kui liikmesriigid teevad otsuse nõuda emitentidelt täiendava perioodilise finantsteabe avaldamist, hindavad nad nii seda, kas sellised lisanõuded võivad põhjustada emitentide liigset keskendumist kiirete tulemuste ja lühiajalise edu saavutamisele, kui ka seda, kas need võivad negatiivselt mõjutada väike- ja keskmise suurusega emitentide võimet siseneda reguleeritud turgudele.

See ei piira liikmesriikide võimalust nõuda täiendava perioodilise finantsteabe avaldamist emitentidelt, kes on finantseerimisasutused.

Päritoluliikmesriik ei või aktsionäridele või artiklis 10 või 13 osutatud füüsilistele või juriidilistele isikutele kehtestada rangemaid nõudeid, kui on sätestatud käesolevas direktiivis, välja arvatud:

i) madalamate või täiendavate teatamispiirmäärade kehtestamine, kui on sätestatud artikli 9 lõikes 1, ning täiendava teatamise nõudmine kapitaliosalusele kehtestatud piirmäärade alusel;

ii) rangemate nõuete kohaldamine, kui on sätestatud artiklis 12, või

iii) selliste õigus- või haldusnormide kohaldamine, mis on vastu võetud seoses ülevõtmispakkumistega,

ühinemistehingutega ja muude tehingutega, mis mõjutavad osalust äriühingus või kontrolli äriühingu üle, mille üle teostab järelevalvet asutus, kelle liikmesriigid on määranud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ (ülevõtmispakkumiste kohta) (*) artiklile 4.

(*) ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Emitent peab oma majandusaasta aruande avalikustama hiljemalt nelja kuu möödumisel pärast iga majandusaasta lõppu ja tagama selle avalikult kättesaadavuse vähemalt kümne aasta vältel.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„7. Kui Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, (*) on teinud kulutasuvuse analüüsi, siis koostatakse alates 1. jaanuarist 2020 kõik majandusaasta aruanded ühtses elektroonilises aruandevormingus.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, millega täpsustatakse elektrooniline aruandevorming, pidades silmas praegusi ja tulevasi tehnilisi võimalusi. Enne nimetatud regulatiivse tehnilise standardi vastuvõtmist viib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve läbi võimalike elektrooniliste aruandevormingute piisava hindamise ja teeb asjakohaseid katsetusi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

4) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Aktsiate või võlaväärtpaberite emitent peab majandusaasta esimest kuut kuud käsitleva poolaasta vahearuande avalikustama nii kiiresti kui võimalik pärast vastava perioodi

lõppu, kuid hiljemalt kolme kuu möödumisel. Emitent peab tagama poolaasta vahearuande avaliku kättesaadavuse vähemalt kümne aasta vältel.”

5) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Aruanne valitsustele tehtavate maksete kohta

Liikmesriigid nõuavad, et emitendid, kes tegutsevad mäetööstuses või looduslikult tekkinud metsade raietööstuses, nagu määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/34/EL (teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ) (*) artikli 41 punktides 1 ja 2, koostavad vastavalt kõnealuse direktiivi 10. peatükile igal aastal aruande valitsusasutustele tehtud maksete kohta. Aruanne avalikustatakse hiljemalt kuue kuu möödumisel pärast iga majandusaasta lõppu ja see jääb avalikult kättesaadavaks vähemalt kümneks aastaks. Valitsustele tehtud maksete kohta antakse aru konsolideeritult.

(*) ELT L 182, 29.6.2013, lk 19.”

6) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikleid 4 ja 5 ei kohaldata järgmiste emitentide suhtes:

a) riik, riigi piirkondlik või kohalik omavalitsus, avalik rahvusvaheline organisatsioon, mille liikmeks on vähemalt üks liikmesriik, Euroopa Keskpank (EKP), Euroopa Finantsstabiilsuse Fond (EFSF), mis on loodud EFSF raamlepinguga, ja mis tahes muu vahend, mille eesmärk on säilitada Euroopa rahaliidu finantsstabiilsust, andes ajutist finantsabi liikmesriikidele, mille rahahüük on euro, ja liikmesriikide keskpangad, olenevata sellest, kas nad emiteerivad aktsiaid või teisi väärtpabereid, ning

b) emitent, kes emiteerib üksnes võlaväärtpabereid, mis on lubatud reguleeritud turul kauplemisele ja millest igahihe nimiväärtus on vähemalt 100 000 eurot, või kui võlaväärtpaberite nimiväärtus on muus vääringus kui euro, siis millest igahihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 100 000 euroga.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Erandina käesoleva artikli lõike 1 punktist b ei kohaldata artikleid 4 ja 5 emitendi suhtes, kes emiteerib üksnes võlaväärtpabereid, millest igaihe nimiväärtus on vähemalt 50 000 eurot (või kui tegemist on muus vääringus kui euro emiteeritud võlaväärtpaberitega, siis igaihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 50 000 euroga) ja mis on juba enne 31. detsembrit 2010 lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, juhul kui need võlaväärtpaberid on tagasi ostmata.”

7) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesolevat artiklit ei kohaldata hääleõiguste suhtes, mida hoitakse krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellis, nagu määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) (*) artiklis 11, tingimusel et:

- a) kauplemisportfellis hoitavad hääleõigused ei ületa 5 % ja
- b) kauplemisportfellis hoitavate aktsiate hääleõigust ei teostata ega kasutata muul moel eesmärgiga sekkuda emitendi juhtimisse.

(*) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„6a. Käesolevat artiklit ei kohaldata hääleõiguste suhtes, mis on seotud kooskõlas komisjoni 22. detsembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 2273/2003 (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses tagasiostuprogrammidele ja finantsinstrumentide stabiliseerimisele ettenähtud eranditega) (*) stabiliseerimise eesmärkidel omandatud aktsiatega, tingimusel et nende aktsiatega seotud hääleõigusi ei teostata ega kasutata muul moel eesmärgiga sekkuda emitendi juhtimisse.

6b. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada lõigetes 5 ja

6 osutatud 5 % piirmäära arvutamise meetod äriühingute kontserni puhul, võttes arvesse artikli 12 lõikeid 4 ja 5.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 336, 23.12.2003, lk 33.”

8) Artikli 12 lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Emitenti tuleb teavitada niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui nelja kauplemispäeva möödumisel päevast, kui aktsionär või artiklis 10 osutatud füüsiline või juriidiline isik:”.

9) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artiklis 9 sätestatud teatamiskohustust tuleb kohaldada ka füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kes otseselt või kaudselt omab:

a) finantsinstrumente, mis tähtpäeva saabudes annavad nende omanikule formaalse kokkuleppe alusel tingimusteta õiguse omandada selle emitendi aktsiaid, millega hääleõigused on seotud ja mis on juba emiteeritud ning kelle aktsiad on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, või õiguse valida, kas omandada kõnealuseid aktsiaid või mitte;

b) finantsinstrumente, mida ei ole nimetatud punktis a, kuid mis on seotud selles punktis osutatud aktsiatega ning mille majanduslik mõju on sarnane finantsinstrumentidega, millele on osutatud selles punktis, olenemata sellest, kas need annavad õiguse füüsiliseks arveldamiseks või mitte.

Nõutud teates tuuakse välja need finantsinstrumendid liikide kaupa, mida omatakse vastavalt esimese lõigu punktile a, ja finantsinstrumendid, mida omatakse vastavalt sama lõigu punktile b, tehes vahet füüsilise arvelduse õigust andvate finantsinstrumentide ja sularahaarvelduse õigust andvate finantsinstrumentide vahel.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Hääleõiguste arv arvutatakse finantsinstrumendi aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse kogusumma põhjal, välja arvatud juhul, kui finantsinstrument annab õiguse üksnes sularahaarvelduseks, mil hääleõiguste arv arvutatakse delta korrigeeritult, korrutades finantsinstrumendi aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse finantsinstrumendi delta. Selleks summeerib omanik sama emitendi kõik finantsinstrumendid ja annab nendest teada. Hääleõiguste arvutamiseks võetakse arvesse üksnes pikki positsioone. Pikki positsioone ei tasaarvestata alusvara sama emitendi lühikeste positsioonidega.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada:

a) meetod, et arvutada esimeses lõigus osutatud hääleõiguste arv seoses finantsinstrumentidega, mis on seotud aktsiakorvi või indeksiga, ning

b) delta kindlaksmääramise meetod, et arvutada vastavalt esimesele lõigule hääleõigused, mis on seotud finantsinstrumentidega, mis annavad õiguse üksnes sularahaarvelduseks.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

1b. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse finantsinstrumendina järgmiseid instrumente, tingimusel et nad vastavad ühele või mitmele lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustest:

a) võõrandatavad väärtpaberid;

b) optsioonid;

c) futuurid;

d) vahetuslepingud;

e) tähtpäevaintressiga lepingud;

f) hinnavahelepingud ning

g) mis tahes muud samalaadse majandusliku mõjuga lepingud või kokkulepped, mida võib arveldada füüsiliselt või sularahas.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab korrapäraselt selliste finantsinstrumentide informatiivse nimekirja, mille suhtes kehtib teatamise nõue vastavalt lõikele 1, ning ajakohastab seda, võttes arvesse finantsturgude tehnilist arengut.”;

c) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonil on õigus kooskõlas artikli 27 lõigetega 2a, 2b ja 2c ning kohaldades artiklites 27a ja 27b sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusaktid, mis täpsustavad teate sisu, esitamise aega ja adressaati, nagu osutatud lõikes 1.”;

d) lisatakse järgmine lõige:

„4. Artikli 9 lõigetes 4, 5 ja 6 ning artikli 12 lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud erandeid kohaldatakse *mutatis mutandis* teatamiskoostamise suhtes vastavalt käesolevale artiklile.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada juhud, mille korral esimeses lõigus osutatud erandit kohaldatakse finantsinstrumentide suhtes, mida omab füüsiline või juriidiline isik, täites kliendi korraldusi või reageerides kliendi taotlusele kaubelda muul viisil kui omandiõiguse alusel, või maandades positsioone, mis tulenevad sellistest tehingutest.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.”

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 13a

Summeerimine

1. Artiklites 9, 10 ja 13 sätestatud teatamiskohtade kohaldatakse füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kui tema poolt vastavalt artiklitele 9 ja 10 otseselt või kaudselt omatavate hääleõiguste arv summeerituna häälte arvuga, mis on seotud finantsinstrumentidega, mida otseselt või kaudselt hallatakse vastavalt artiklile 13, saavutab artikli 9 lõikes 1 sätestatud piirmäära, ületab selle või langeb sellest alla-poolle.

Vastavalt käesoleva lõike esimesele lõigule hõlmab nõutud teade vastavalt artiklitele 9 ja 10 omatavate aktsiate hääleõiguste jaotust ja hääleõigusi, mis on seotud finantsinstrumentidega artikli 13 tähenduses.

2. Hääleõigustest, mis on seotud finantsinstrumentidega, millest on juba teatatud vastavalt artiklile 13, ei teatata uuesti, kui füüsiline või juriidiline isik on omandanud nende aluseks olevad aktsiad ja sellise omandamise tulemusena saavutab sama emitendi välja lastud aktsiatega seotud hääleõiguste koguarv artikli 9 lõikes 1 sätestatud piirmäära või ületab seda.”

11) Artikli 16 lõige 3 jäetakse välja.

12) Artikli 19 lõike 1 teine lõik jäetakse välja.

13) Artikli 21 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjonil on õigus kooskõlas artikli 27 lõigetega 2a, 2b ja 2c ning kohaldades artiklites 27a ja 27b sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusaktid, et täpsustada järgmist:

- a) miinimumstandardid korraldatud teabe levitamiseks, nagu osutatud lõikes 1;

- b) tsentraalse salvestamise süsteemi miinimumstandardid, nagu osutatud lõikes 2;

- c) nõuded selliste info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate koostalitlusvõime tagamiseks, mida kasutavad lõikes 2 osutatud süsteemid, ja liidu tasandil juurdepääsu tagamiseks korraldatud teabele, nagu on osutatud lõikes 2.

Komisjon võib samuti koostada ja ajakohastada nimekirja avalikkusele teabe edastamise meediakanalistest.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

Euroopa elektrooniline juurdepääsupunkt

1. 1. jaanuariks 2018 luuakse veebiportaal, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina (edaspidi „juurdepääsupunkt”). Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arendab juurdepääsupunkti välja ja hoiab seda käigus.

2. Ametlikult kindlaks määratud salvestamise süsteemide sidestamise süsteemi koostisosad on järgmised:

— artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemid;

— portaal, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina.

3. Liikmesriigid tagavad juurdepääsupunkti kaudu juurdepääsu oma tsentraalsetele salvestamise süsteemidele.”

15) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Juurdepääs korraldatud teabele liidu tasandil

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega kehtestatakse tehnilised nõuded korraldatud teabele juurdepääsu kohta liidu tasandil, et täpsustada järgmist:

- a) sellistele kommunikatsioonitehnoloogiatele esitatavad tehnilised nõuded, mida kasutavad artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemid;

- b) liidu tasandil korraldatud teabe otsingut võimaldava tsentraalse juurdepääsupunkti toimimisele esitatavad tehnilised nõuded;

c) artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemides igale emitendile määratud kordumatule tunnusele esitatavad tehnilised nõuded;

d) ühtne vorming korraldatud teabe edastamiseks artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemide poolt;

e) korraldatud teabe ühtne liigitus artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemides ja korraldatud teabe liikide ühtne loetelu.

2. Regulaatiivsete tehniliste standardite eelnõude koostamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse tehnilisi nõudeid äriregistrite ja äriühinguregistrite sidestamise süsteemile, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/17/EL (*).

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealused regulaatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2015.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulaatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 156, 16.6.2012, lk 1.”

16) Artikli 23 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Kolmandas riigis kehtivate nõuetega reguleeritud teave koostatakse vastavalt artiklile 19 ja avaldatakse vastavalt artiklitele 20 ja 21.”

17) Artiklisse 24 lisatakse järgmised lõiked:

„4a. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, antakse pädevatele asutustele kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Neid volitusi kasutatakse kooskõlas siseriikliku õigusega.

4b. Pädevad asutused kasutavad karistuste määramise õigust kooskõlas käesoleva direktiivi ja siseriikliku õigusega mõnel järgmisel viisil:

— vahetult;

— koostöös teiste asutustega;

— delegerides selle teistele asutustele, kes teostavad seda nende juhtimisel;

— pöördudes pädevatesse õigusasutustesse.”

18) Artikli 25 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Karistuste määramise õiguse ja uurimisvolituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et karistused või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.”

19) Artikli 27b järele lisatakse järgmine pealkiri:

„VIA PEATÜKK

KARISTUSED JA MEETMED”.

20) Artikkel 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 28

Haldusmeetmed ja -karistused

1. Ilma et see piiraks pädevate asutuste artikli 24 kohaseid volitusi ja liikmesriikide õigust ette näha ja määrata kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid eeskirjad haldusmeetmete ja -karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Kõnealused haldusmeetmed ja -karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et juhul, kui kohustus lasub juriidilisel isikul, võib kohustuse rikkumise korral olenevalt liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustest karistuse määrata asjaomase juriidilise isiku haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmele ja muudele füüsilistele isikutele, kes vastutavad rikkumise eest vastavalt liikmesriigi õigusele.”

21) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 28a

Rikkumised

Artiklit 28b kohaldatakse vähemalt järgmiste rikkumiste suhtes:

- a) emitent ei avalda nõutud tähtjaks artiklite 4, 5, 6, 14 ja 16 ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete kohaselt nõutavat teavet;
- b) füüsiline või juriidiline isik ei teata nõutud tähtjaks olulise osaluse omandamisest või võõrandamisest vastavalt artiklite 9, 10, 12, 13 ja 13a ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikele sätetele.

Artikkel 28b

Karistuste määramise õigus

1. Artiklis 28a osutatud rikkumiste korral on pädevatel asutustel õigus võtta vähemalt järgmisi haldusmeetmeid ja määrata järgmiseid halduskaristusi:

- a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
- b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks rikkumist põhjustava tegevuse ja hoiduks tegevuse kordamisest;
- c) rahalised halduskaristused järgmises ulatuses:

i) juriidilise isiku puhul

— kuni 10 000 000 eurot või kuni 5 % aastasest kogukäibest vastavalt viimasele kättesaadavale raamatupidamise aastaaruandele, mille juhtimisorgan on kinnitanud; kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud raamatupidamise aruandeid vastavalt direktiivile 2013/34/EL, siis on kõnealune kogukäive vastavalt asjaomasele raamatupidamisdirektiivile aastane kogukäive või asjaomase tululiigi kogukäive viimase kättesaadava konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima taseme emaettevõtja juhtimisorgan, või

— summa, mis vastab kuni kahekordsele kasumile, mis on teenitud tänu rikkumisele, või kuni kahekordsele kahjumile, mis on ära hoitud tänu rikkumisele, kui kõnealust kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha,

olenevalt sellest, kumb summa on suurem;

ii) füüsilise isiku puhul

— kuni 2 000 000 eurot või

— summa, mis vastab kuni kahekordsele kasumile, mis on teenitud tänu rikkumisele, või kuni kahekordsele kahjumile, mis on ära hoitud tänu rikkumisele, kui kõnealust kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha,

olenevalt sellest, kumb summa on suurem.

Liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, arvutatakse eurole vastav summa riigi omavääringus, võttes arvesse ametlikku vahetuskurssi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/50/EL (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (*) jõustumise päeval.

2. Ilma et see piiraks artikli 24 kohaseid pädevate asutuste volitusi ja liikmesriikide õigust määrata kriminaalkaristusi, tagavad liikmesriigid, et nende õigus- ja haldusnormides on ette nähtud võimalus peatada artikli 28a punktis b osutatud rikkumiste korral aktsiatega seotud hääleõiguste kasutamine. Liikmesriigid võivad ette näha, et hääleõiguste peatamist kohaldatakse ainult kõige raskemate rikkumiste suhtes.

3. Liikmesriigid võivad ette näha lisakaristusi või -meetmeid või suuremaid rahalisi halduskaristusi, kui on sätestatud käesolevas direktiivis.

Artikkel 28c

Karistuste määramise õiguse kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja taseme kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

a) rikkumise raskus ja kestus;

b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;

- c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, näiteks nagu see väljendub vastutava juriidilise isiku kogukäibes või vastutava füüsilise isiku aastasissetulekus;
- d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või ära hoitud kahjumi olulisus, kui seda saab kindlaks teha;
- e) kolmandatele isikutele rikkumisega tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks teha;
- f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

2. Käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve- ja uurimisvoolituste täitmiseks kogutud isikuandmeid töödeldakse asjakohasel juhul vastavalt direktiivile 95/46/EÜ ja määrusele (EÜ) nr 45/2001.

(*) ELT L 294, 6.11.2013, lk 13.”

22) Artikli 29 ette lisatakse järgmine pealkiri:

„VIB PEATÜKK

OTSUSTE AVALDAMINE”.

23) Artikkel 29 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 29

Otsuste ja ettekirjutuste avaldamine

1. Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused avaldavad põhjendamatut viivitusteta kõik otsused ja ettekirjutused karistuste ja meetmete kohta, mis on määratud ja võetud käesoleva direktiivi sätete rikkumise eest, märkides vähemalt teabe rikkumise liigi ja laadi kohta ning rikkumise eest vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute nimed.

Pädevad asutused võivad siiski kooskõlas siseriikliku õigusega avaldamise edasi lükata või avaldada otsuse või ettekirjutuse anonüümselt, kui on täidetud ükskõik milline järgmistest tingimustest:

- a) füüsilisele isikule määratud karistuse puhul on avaldamise proportsionaalsuse kohustusliku eelneva hindamise

käigus leitud, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne;

- b) kui avaldamine ohustaks tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust või mõnd poolleilolevat uurimist;
- c) kui tuvastatavate asjaolude põhjal otsustades põhjustaks avaldamine asjaomastele asutustele või füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset ja tõsist kahju.

2. Kui lõike 1 kohaselt avaldatud otsus või ettekirjutus kaevatakse edasi, on pädev asutus kohustatud avaldamisel lisama ka selle teabe, otsuse või ettekirjutuse avaldamise ajal või hiljem muudatuse kujul, kui kaebus esitatakse pärast esmast avaldamist.”

24) Artikli 31 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui liikmesriigid võtavad vastu meetmeid kooskõlas artikli 3 lõikega 1, artikli 8 lõikega 2 või 3 või artikliga 30, teatavad nad sellest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.”

Artikkel 2

Direktiivi 2003/71/EÜ muutmine

Direktiivi 2003/71/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti m alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) kõikide selliste väärtpaberiemitentide puhul, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ja keda ei ole mainitud alapunktis ii, olenevalt asjaoludest emitendi, pakkuja või luba taotleva isiku valikul liikmesriik, kus väärtpabereid kavatsetakse üldsusele pakkuda esimest korda pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/50/EL (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (*) jõustumist, või liikmesriik, kus tehakse esimene taotlus nende lubamiseks kauplemisele reguleeritud turul, eeldusel, et seejärel teeb valiku emitent, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis, järgmistest olukordades:

- kui päritoluliikmesriiki ei määratud kindlaks nende valikul või
- kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ (läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) (**) artikli 2 lõike 1 punkti i alapunktiga iii.

(*) ELT L 294, 6.11.2013, lk 13.

(**) ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.”

Artikkel 3

Direktiivi 2007/14/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/14/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 2 jäetakse välja.
- 2) Artikli 11 lõiked 1 ja 2 jäetakse välja.
- 3) Artikkel 16 jäetakse välja.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 24 kuu jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti.

Artikkel 5

Läbivaatamine

Komisjon annab hiljemalt 27. novembriks 2015 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru käesoleva direktiivi toimimise kohta, sealhulgas selle mõju kohta väike- ja keskmise suurusega emitentidele, karistuste kohaldamise kohta, eriti selle kohta, kas need on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, ning vaatab läbi direktiivi 2004/109/EÜ artikli 13 lõike 1a esimeses lõigus osutatud finantsinstrumentidega seotud hääleõiguste arvu arvutamiseks välja valitud meetodi toimimise ja hindab selle tõhusust.

Aruandele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek.

Artikkel 6

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 22. oktoober 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
V. LEŠKEVIČIUS